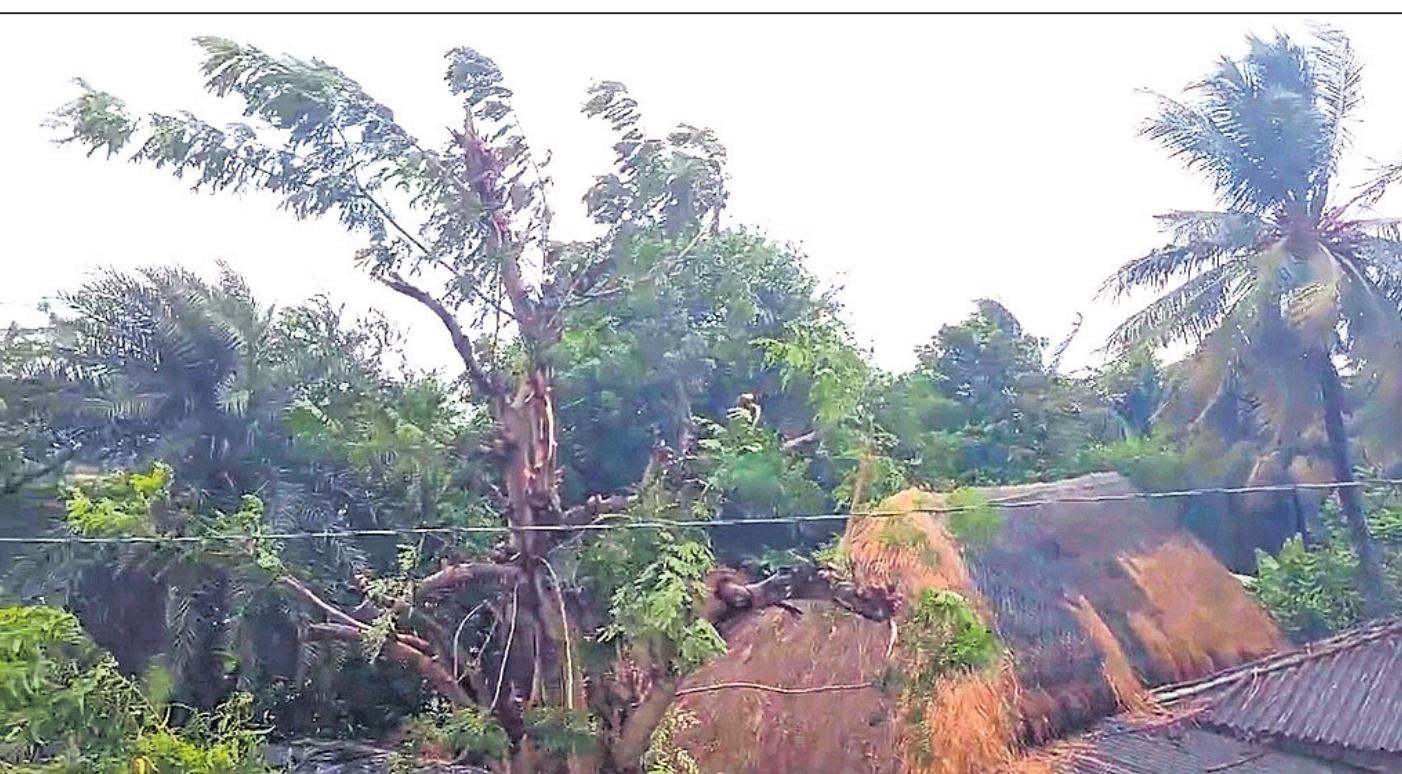

ଧାନୀ ପ୍ରକାପ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଶ୍ରୀକୃତ୍ତବାର, ୨୫ ଅକ୍ଟୋବର, ୨୦୨୪

ଭାବୁକ ଜିଲ୍ଲା ଧାମରାରେ ଲୋକେ ଜିନିଷ ଧରି ବାତ୍ୟା ଆଶ୍ରୟମ୍ବଳକୁ ଯାଉଛନ୍ତି।

ଚାନ୍ଦବାଳିରେ ପବନରେ ଗଛର ତାଳ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି।

ବାମୁଦେବପୁରରେ ଜଣେ ଦୂରକୁ ଚେକି ବାତ୍ୟା ଆଶ୍ରୟମ୍ବଳକୁ ନିଆଯାଉଛି।

ବାତ୍ୟା ବେଳାଭୂମିରେ ଥିବା ସୁରକ୍ଷା ବନ୍ଦରେ କୁଆରମାଡ଼ା।

ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ତୋଗାରାଳ କ୍ଲକ ଉଦୟପୁର ସ୍କୁଲରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥାରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ରକ୍ଷାଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି।

କେନ୍ଦ୍ରୀପଢ଼ା ଜିଲ୍ଲା ରାଜକନିକାରେ ରାତ୍ରା ଉପରେ ଉପୁତ୍ତି ପଡ଼ିଥିବା ଏକ ଗଛକୁ ଅଗ୍ରିଶମ ବହିନୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ କାଚୁଛନ୍ତି।

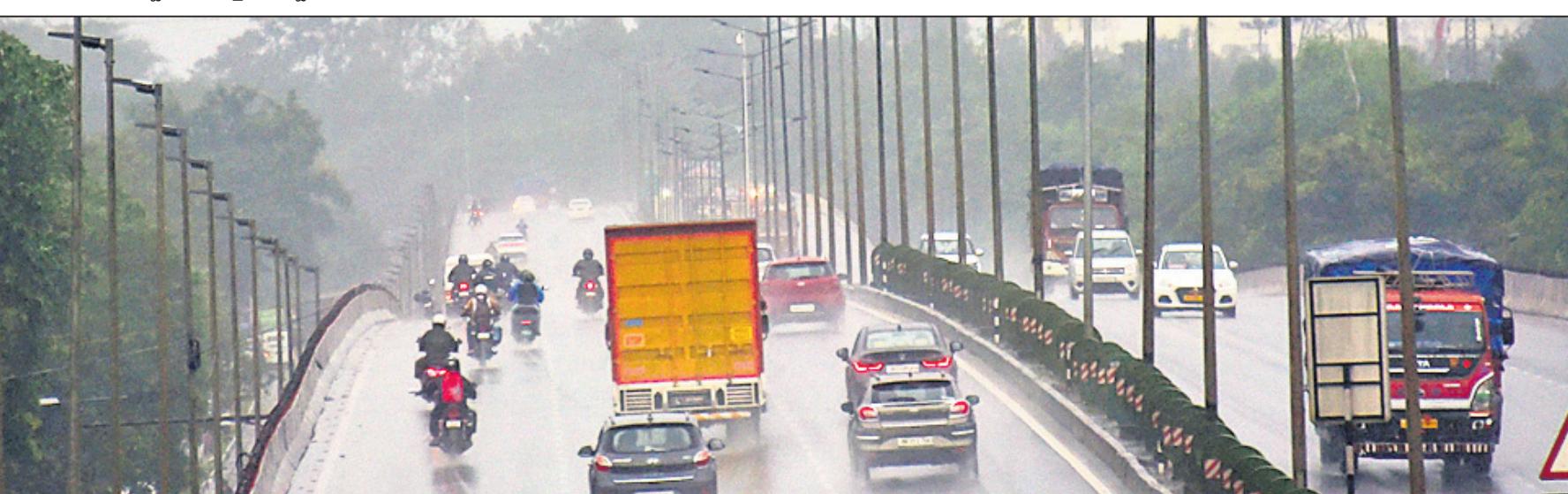
ଧାମରାର ଏକ ଆଶ୍ରୟମ୍ବଳାରେ ରକ୍ଷାଖାଦ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଧାନ କରୁଛନ୍ତି ଉଚିତିକ୍ଷା, ବ୍ରାତ୍ରା ଓ ମୁବୁଷେବା ମନ୍ତ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ସୁରକ୍ଷା।

କେନ୍ଦ୍ରୀପଢ଼ା ଜିଲ୍ଲା ରାଜନଗର ତାଳବୁଆଠାରେ ଜଣେ ଗର୍ଜବତାଙ୍କୁ ବାତ୍ୟା ଆଶ୍ରୟମ୍ବଳକୁ ନିଆଯାଉଛି।

ପୁରୀ ସମ୍ପଦ ଅଶାତ ଥିବା ରୁକ୍ଷବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ନ ଯିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରିଶମ କର୍ମଚାରୀ ଓ ଲାଇଫ୍‌ଗ୍ରାଂଡ଼ିଆନେ ସବେତନ କରାଇଛନ୍ତି।

ଜଗତ୍ସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲା କୁଞ୍ଜ ନ୍ଦୀ ଅର୍ଦ୍ଧରେ ଦୁଆଗଢ଼ ଗ୍ରାମରେ ଘର ଉପରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିବା ଏକ ଗଛକୁ ଡେହାଟ ତମ ପକ୍ଷର ନିର୍ବାଚନୀ କରାଯାଉଛି।

ରୁକ୍ଷବାର ଅପରାହ୍ନରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୁଖ୍ୟ ରାତ୍ରାରେ ବର୍ଷାର ଦୃଶ୍ୟ।

ମାଇକେଲ୍ ଇଗ୍ନାଟିପ୍

ତିରିଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧନିର ଏକ ଚର୍କ୍ଷ ଯାଇଥିଲା
ଯାହା ପରିସରରେ ମୋର ରୂପୀୟ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କୁ ସମାଧି
ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହି ଚର୍କ୍ଷରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ପାଖରେ

ଆଶ୍ରୁମାତ୍ର ବିସ୍ଥଳି ଏବଂ ଆମ ପଛରେ ରୁକ୍ଷିଆର ଏକ ଚବି ଥିଲା । ଏହାକୁ ମୋ ଜେଜେବାପା ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସୋଠାରେ ବି ତାଙ୍କୁ ସମାଧି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବୃଦ୍ଧା ଜଣା ହେଉଛନ୍ତି ଗ୍ରାମର ଏକମାତ୍ର ଜୀବିତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିଏକି ଆମ ପରିବାର ରହିଥାଏ ମମୟକ ମନେରେଖାମାରିଛନ୍ତି । ଆମେ

ବିଷ୍ଣୋରଣଶରେ ବିଧୟ ଘରୁ ଅଗ୍ନିଶମ କର୍ମଚାରୀମାନେ
ସାଧାରଣ ନାଗରିକଙ୍କୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । ଡ୍ରାନ୍
ପାଇଲମ୍ବାନେ କୃଷ୍ଣସାଗରରେ ରୂପିଆର ଜାହାଜକୁ ଟାର୍ଗେଟ
କରି ଏକ ଜିନି ଲତ୍ତାରୀ ଛାଡ଼ିଯିବା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଛନ୍ତି ।
ଏହାକୁ ଆମେ ବୁଝି ପାରୁନାହଁ । ସେମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମରୁ
ପାଖ୍ୟାତ୍ୟ ଯୁଗୋପାୟ ଏବଂ ଆମେରିକାଯି ଜନସାଧାରଣ
ଅଧିକ ଦୂରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଏହି ଗଣହନ୍ୟା ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ
ମନେହୁସା । ତେବେ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ୨୦୧୨ରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ
ହେବା ପରାଠାରୁ ଅଭେଳ ଲକ୍ଷ ବୁଷ୍ଟାୟ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ତାହାଠାରୁ

କରି ସାମ୍ବାଜ୍ୟବାଦ ଉପନିବେଶୀ ଲୋକଙ୍କର କରିଥିବା କ୍ଷମିତା ଉପରେ ମୂଳ୍ୟାୟନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତେବେ ସାମ୍ବାଜ୍ୟବେଶୀ ଜାତିଗତ କ୍ରମର ଉତ୍ଥାନ ସହିତ ଜାତିଗତ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ହେଉଥାଏ ଏବଂ ନିଶ୍ଚରତା ବଢ଼ିଲା । ଏହି ବିଷାକ୍ତ ତଥାଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ଏବଂ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିବା ସାମ୍ବାଜ୍ୟବାଦର ଅଭାବ ସୃଜି ଏବେ ଅଧିକ କ୍ଷମିତା କରୁଛି । ଏପରିକି ଆମେରିକାରେ କୌଣସି ସାମ୍ବାଜ୍ୟ ନ ଥିଲେ ନଥ ଏହାର ଏକ ବିଶ୍ୱପ୍ରଭାବ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ରହିଛି । ଗାନ୍ଧିପାଦଙ୍କ ନିର୍ବାଚନରେ ଡୋମାଲ୍ଲ ପ୍ରମଙ୍ଗ ପ୍ରଚାରରେ ଏହି ପୁଣ୍ୟ ଲାଭମାନ ଆମେରିକାକ ମଣିଆରେ ମହାନ ଜରିବାରେ ଏହାର ଏକ ବିଶ୍ୱପ୍ରଭାବ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ରହିଛି ।

ସୁଷ୍ଟି କହନ୍ତି । ବ୍ରିଗନ୍ମରେ ୧୯୪୫ର ଲେବର ଗର୍ଭନମୋଣି
ଭଲ ଭାବେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ଭାରତ ଏବଂ ପାଲେଷ୍ଟିନକୁ
ନ ଛାଡ଼ିଲେ ନିଜର ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିପାରିବ ନାହିଁ ।
ଯୁଗୋପ ଏବଂ ଏଥିଆରେ ଏକ ସର୍ବୋକ କ୍ଷମତାର
ବାସ୍ତଵଭାବୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଃଶବ୍ଦ ପରାୟ ହେବାକୁ
ପଢ଼ିଥିଲା । ହେଲେ ରୁଷିଆ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଯୁଗୋପାୟ
ଦେଖ, ଯାହାକି ନିଜ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅତୀତର କଟିନ ପରିଚ୍ଛାତିକୁ
ଭଲ ଭାବେ ଉପଳବ୍ତି କରିନାହିଁ । ଶ୍ଵାଲିନ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା
ଉତ୍ତରାଧ୍ୟକାରକୁ ସ୍ବାକ୍ଷାର କରିବାକୁ ମନାକରି, ଘୁମ୍ଭେନ୍ଦ
ଉମରେ ଆମମଣ ଲାଗି ନିଜର ଗଣନାତିକ ଉତ୍ସିଷ୍ଟ

ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅନ୍ତରିକ୍ଷାସ

ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ପୁରାନ ଲୋକକଥାଟିଏ । ଦିନେ ଜଣେ ଗୁହ୍ସଙ୍କ
ଘରେ ବାର୍ଷିକ ଶ୍ରାବ୍ଦ ପାଳନ କରାଯାଉଥାଏ
କୁଳ ପୁରୋହିତ ଶ୍ରାବ୍ଦ ପାଇଁ ସଂମୁହୀତ ସବୁ ସାମାଜିକ
ଦେଖୁସାରି କର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଗୃହକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ଡକେଇଲେ । ତାଙ୍କ ଉପରେ ଜଳ ସିଞ୍ଚ ସ୍ଵର୍ଗ ବାଚନ
କରୁ କରୁ ଗୃହକର୍ତ୍ତା କହିଲେ, ଗୋବେଳୁ ଟିକେ
ରୁହୁଛୁ । ଶ୍ରାବ୍ଦ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଵର୍ଗନିଷପତ୍ର
ଯୋଗାଦ୍ବୁ ହୋଇଛି କି ମାହୀ ଦେଖିଲେନି ତ ! ପଣ୍ଡିତେ
ଉଭର ଦେଲେ ମୁଁ ଦେଖୁସାରିଛି, ସବୁ ଠିକ ଅଛି
ନା ସବୁ ଜିନିଷ ନାହିଁ, ଆଉ ଥରେ ଦେଖିଛୁ । ତୁମେ
ସିନା ଆଜି ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଶ୍ରାବ୍ଦ ଦେଉଛୁ, ମୁଁ ପର
ଭୂମ ଘରେ ଦେଖି ପିଢ଼ି ହେଲାଣି ଏ କାମ କରିଅଥୁବୁ
ଶୁଦ୍ଧଜଣନ କହିଲେ, ମୁଁ ମୁହଁ ବୋଲି ମତେ ଝୁଲେଇ
ଜଳଦି କାମ ସାରିଦେବାକୁ ଗାହୁଛିଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସବୁ
ଜାଣିଛି । ଶ୍ରାବ୍ଦ ସିନା ନୂଆ ଦେଉଛି ହେଲେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦୂ
ର୍ଧ ଏଠି ବସି ସବୁ ଦେଖେ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶ୍ରାବ୍ଦ ଶେଷ ହେବ
ଯାଏ ଆମ ବିଲେଇଛୁ ଏଠି ଗୋଟିଏ ଚୋକେଇ
ଡଳେ ଘୋଡ଼େଇ ରଖାଯିବା ମୁଁ ଦେଖ ଆସିଛି । ଏ
ବର୍ଷ ଅବଶ୍ୟ ସେ ବିଲେଇଟି ମରିଯାଇଛି ତା' ବୋଲି
କ'ଣ ବିଲେଇ ଅଭାବ ଅଛନ୍ତି ସେ ବିନା ବିଲେଇତେ
କାମ ଚଳେଇବା ? ଏଥରକ ପଣ୍ଡିତେ କହିଲେ
ଆରେ ବାବୁ ଶ୍ରାବ୍ଦକର୍ମ ଗଲିଥିବାବେଳେ ଭୂମ ଘରର
ପୋଷା ବିରାଢ଼ିଙ୍ଗା ଏଠିକି ଆସି ଏଠିଥେଠି ମୁଁ ମାରି
ମାରା କରିଦିଏ । ଯେତେ ଘରଡେଇଲେ ବି ଯାଏନା
ତେଣୁ ତା' ଉପରେ ଗୋକେଇଟିଏ ଘୋଡ଼େଇଲେ
କାମ ସରିଲା ପରେ ଛାନ୍ତି ଦିଆଯାଏ । ତା' ବୋଲି...
ଏହା ଶୁଣି ସୋଠରେ ହସର ରୋକ ଖେଳିଗଲା
ଏହି ଲଗ୍ବିକଥାଟିକ୍ରି ଉପର୍ଯ୍ୟାପନା କରିବାଟି

ଉଦେଶ୍ୟ ହେଲା ଅନ୍ତିମାସ କିପରି ସୁଷ୍ଠୁପୁଁ ତା'ର
କିଞ୍ଚିତ୍ ସୂଚନା ଦେବା । ସମାଜରେ ଯେତେସବୁ
ଲୋକକଥା, ଲୋକିକ ବଚନିକା ଆଦି ରହିଆଏଇଛି
ସେଥରୁ ପିଢ଼ିପିଡ଼ିର ବାସ୍ତବ ଅନୁଭୂତି, ଅଭିଜ୍ଞତା ଓ
ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ତେଣୁ ସେଥରୁକୁ
ମାନିନେବା ଯେପରି ବିଜ୍ଞାତାର ପରିଗାୟକ, ହେବା
ଜ୍ଞାନ କରିବା ସେହିପରି ଅଞ୍ଜତାର ପରିଚୟ । କିନ୍ତୁ
ତାକୁ ଟିକ୍ ଭାବରେ ନ ବୁଝି ନ ଶୁଣି, ତା'ର ମର୍ମ ନ
ଜାଣି ଦେଖାଣିଖାରେ ଭାସିଯିବା ମୁଖ୍ୟତାର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ
ଏ ବିଶ୍ୟମରେ କେତୋଟି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଆଲୋଚନ
କରାଯାଇପାରେ । ସାହାରଣତଃ ଦିଶାସ ରହିଛି ଯେ
ମଣିଷ ଜୀବନରେ ଭାଗ୍ୟ ହୁଁ ସୁଳକ୍ଷିତ, ଯେଣେ ଲଜ୍ଜା
ତେଣେ ଯାଆ କର୍ମ (ଭାଗ୍ୟ)ଘେନି ବୁଝୁଆଆ
ଏହିକଥାଟିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ଦିଶାସ କରି ଯଦି ସବୁ
ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦିବାଯାଏ ତେବେ କର୍ମପୂବାନ୍ତର
ଅଟକି ଯିବ ଏବଂ କର୍ମ ବିନା ଜୀବନ ଜଡ଼ ଓ ଶୁଣୁ
ପାଲିତ୍ୟିବ । ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟାଗ୍ନ କଙ୍କଣ ଉପାଖ୍ୟାନ ଚିକାଗେ
ମନେପକାନ୍ତି । ଭାଗ୍ୟ ନୈତିକତାର ଅର୍ଥାତ୍
ଭାଗ୍ୟରେ ଥିଲେ ଏହା ମିଳିବ, ଏପରି ଧାରଣାର
ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବିଚରା ପଥକଟିଏ ସେବିନ ବୃଦ୍ଧ
ବ୍ୟାଗ୍ନର ଛଳନାକୁ ଜାଣି ନ ପାରି ସେ ଯାବୁଥିବ
ପୁରୁଷ୍ୟ କଙ୍କଣଟିକୁ ପାଇବା ଆଶାରେ ତା' ନିକଟବୁଝି
ଧାଇଁ ଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ତା'ର ପରିମାଣ କ'ଣ
ହେଲା ? ଗୋଟିଏ ପଟେ ବାଘ ଭଳି ହିସ୍ପ ଜକୁତ୍ତି
ସ୍ଵଭାବ ଅନ୍ୟ ପଟେ ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ଭରିବା ଏହି
ଦୁଇଟିର ସନ୍ଧିକଣରେ ବିବେକର ସାହାରା ନେବା
ଉଚିତ ଏବଂ ବିବେକ ସୁଲେଖିବ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ଜକୁତ୍ତି
ମଣିଷର ଜୀବନଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ବୁଝେଁ
ଦେଇଯାଏ ଏହିଟି ତା' ଅନ୍ତରେ ପରିପାତେ ଦେଇବା

ଖବରରୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତିକ୍ଷାସ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ, ଯେପରି
 ଯଞ୍ଜକୁଣ୍ଡ ଓ ସର୍ବମୁଦ୍ରା ଆଖ୍ୟାୟିକା । ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମରେ
 ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେଉଥିବା ନବଦିନ ବ୍ୟାପୀ ଯଜ୍ଞ ସମାପ୍ତିର
 କିଛିଦିନ ପରେ ଥରେ ଜଣେ ମହିଳା ପାରି ଆଶିବାକୁ
 ସେଇ ବାଟଦେଇ ନଦୀକୁ ଯାଉଥିଲାବେଳେ ହଠାତ୍
 ଜୋରରେ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ସେଥୁମୁକ୍ତ
 ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ପାଖରେ ଥିବା ଯଞ୍ଜକରକୁ
 ପଶିଗଲେ । ତା'ଭିତରେ ତାଙ୍କୁ ପରିସ୍ରା ଲାଗିଲା
 ସେ ପରିଚ୍ୟକ୍ରମ ଯଞ୍ଜକୁଣ୍ଡରେ ପରିସ୍ରା କରିଦେଲେ
 ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ନଜରରେ ପଡ଼ିଲା ସେ ପରିସ୍ରା
 କରିଥିବା ଶ୍ଵାନରେ ଏକ ସର୍ବମୁଦ୍ରା ଥୁଆହୋଇଛି
 ତାହାକୁ ନେଇ ଘରକୁ ଫେରିଆସିଲେ । ଘରାଶି
 କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରୟାପ ହୋଇଗଲା । ଲୋକେ
 ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଯେ ଯଞ୍ଜକୁଣ୍ଡରେ ପରିସ୍ରା କଲେ
 ସର୍ବମୁଦ୍ରା ମିଳେ । ତା'ପରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ
 ପରିବାରକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟାୟରୁ ପରିବାର ସର୍ବମୁଦ୍ରା
 ଲୋଭରେ ସେଯା କଲେ ଏବଂ ସେହି ପରିବାର
 ଛାଡ଼ା ସମସ୍ତେ ତା'ର କୁପରିଶାମ ଭୋଗିଲେ
 ଉଭୟ ପ୍ରକାର ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା
 ପାର୍ଥକ୍ୟ ହଁ ବିବେକର ଆହ୍ଵାନ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ ଓ
 ଅନ୍ତିକ୍ଷାସ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦକୁ ସୁଚେଳ ଦିଏ
 ଶାସ୍ତ୍ରାନ୍ତର, ଯୁନିଟ୍-୪, ଭୁବନେଶ୍ୱର
 ମୋ: ୯୪୩୮୮୭୭୩୩୮୮୮

ପ୍ରକାଶନ

ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରକଟନ ପାଇଁ ଆମର ପାଇଁ ଆମର ପାଇଁ

ଯୋଗ ମାତ୍ରପ ପାଶୁଟେ ଶୌଚାଳ୍ୟ କରାଯାଉ

ମହାଶୀଯ,
ପୋଖରୀପୁଟ ମଧ୍ୟସୁଦନ ପାକ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାନଗର ନିଗମର
ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପାର୍କ । ସାକଳ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଶତ ଶତ ଶିଖ୍ୟ ଯୁବକ
ମହିଳା, ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ଓ ଜନସାଧାରଣ ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକ ଭ୍ରମଣ, ଜିମ୍ ଓ
ଯୋଗାଭ୍ୟାସ ନିମାକେ ପାର୍କରୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ପାର୍କରେ ଥାବା ଯୋଗ
ମଣ୍ଡପ ନିକରରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଓପନ ଜମି ରହିଛି । ବହୁ ବରିଷ୍ଠ
ନାଗରିକ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଗରେ ପାତିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଯୋଗ ମଣ୍ଡପ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଣ, ପାଥିନ, ପ୍ରାଚୀଶ୍ଵର, ଆମ ଜଗାଙ୍କ କୋଣ ହାତ୍ୟକର ପରାମର୍ଶ କୁହାଯା
ଉପଲ୍ବିଧ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଏକ ଶୌଗଳ୍ୟ ନ ଥିବାରୁ ସମୟ ଦେଖାଯାଇଛି ଏହା ଅଭ୍ୟାସ ବ୍ୟକ୍ତିଗୋଟେ
ବହୁ ଅଭ୍ୟାସିର ସମ୍ମାନ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଥ୍ୟାଇଁ ବୈମନି ଦ୍ୱାରା ଯୋଗ ମନ୍ତ୍ରପ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ
ଶୌଗଳ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତି ଏହା ପ୍ରବେଶ ପଥର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମୋଟରସାଇକ୍ଲେ ଓ ଗାଡ଼ି ପାର୍କିଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରିବାକୁ ପାତ୍ର ଭାବରେ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

-ନିର୍ମଳ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ, ପୋଖରୀପୁଣି, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପାଠକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଚାରକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଠିଲାଗାର ଠକଣା : ସମ୍ପାଦକ, ଧରତ୍ରୀ, ବ-୧୯
କେବଳ ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ପତ୍ର, ଖବର ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ : E-mail:dharitripress@
news & news photos) କେବଳ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ

:miku11@yahoo.com (Use only for advertisement)

କରା ଯଉବନ

ଦେଖିବା ଜୀବତଟା
ଅପୀତର ଶତ ସୁଖ ଯାତନା
ଆଗାମୀର ନବ ଆଶା ବାସନା ।
-(ଶରତ୍-ସନ୍ଧ୍ୟା)

-କାଳିଦୀ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

8

ସୁଲଗଡ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଜଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
mail.com (Use only for letters to Editor.)

